禪

نگاه

بوی بازار میدهی! عطرت را عوض نمیکنی؟

چند روز پیش کنفرانس جهانیِ توسعهدهندگان اپل با مراسم معرفی محصولات جدید آغاز شد و مانند بسیاری از سالها این کنفرانس منحصراً به محصولات نرمافزاری اپل اختصاص داشت و خبری از محصول سختافزاری جدید یا بهبودیافته نبود .

سیستمعامل جدید مکینتاش موسوم به OS X El Capitan، سیستمعامل iOS 9 مختص تلفن همراه آیفون، آیپد و سیستم پخش موسیقی آیپاد و در نهایت نسخه دوم سیستمعامل ساعت اپل موسوم watchOS 2، همگی جزء سیستمهای نرمافزاری بودند که معرفی شدند و نسخه پیشنمایش آنها برای آزمون، بهینهسازی و تطابق با برنامهها در اختیار توسعهدهندگان قرار خواهند گرفت .

در میان تمام این سیستمها، اپل سرانجام از سرویس جدید خود که حاصل خرید چند میلیارد دلاری شرکت بیتس بود رونمایی کرد؛ سرویسی برای پخش موسیقی آنلاین با نام Apple Music که به اعتقاد بسیاری از کارشناسان و متخصصان جدیترین رقیب سرویسهای Spotify و SoundCloud در آینده نزدیک خواهد بود .

اگرچه حدس من این است که این سرویس دوستداشتنی به دلایل متنوعی از سرعت پایین اینترنت و قیمت تمام شده بالای پهنای باند گرفته تا بیثباتی کیفیت سرویس و قیمت ۱۰ دلار هزینه عضویت ماهانه، چندان در ایران با استقبال مواجه نخواهد شد، اما از بسیاری جهات رخداد قابل بحث و مطالعهای است .

یکی از این موارد، بحث سنجش ظرفیتها یا فضاهای تجاری موجود در بازار است که اپل در تشخیص آن از قدرت بالایی برخوردار بوده و بارها در حوزههای مختلفی از جمله تلفن همراه، تبلت و ساعت این موضوع را به اثبات رسانده است . بنابراین، جالب است بدانیم آیا اپل با هدف کسب بخشی از بازار ۸۰ میلیونی کاربران اسپاتیفای به سراغ این سرویس رفته است یا به مدد تجربه خود در عرصه فروش موسیقی و ارتباط

نزدیک خود با تولیدکنندگان، در پی ربودن گوی سبقت از سرویسدهندگان مشابه و افزایش تعداد مخاطبان است.

دلایل اپل برای ورود به عرصه سرویس موسیقی آنلاین و میزان موفقیت او در آینده هرچه باشد، بهزعم من یک درس بسیار بزرگ در آن نهفته است؛ همیشه یک رغیب وجود خواهد داشت، پس متوقف نشوید. این مسئله از آن جهت بسیار حائز اهمیت است که بسیاری از دوستان، آشنایان یا همکاران ما با ایدهای فوقالعاده کار را آغاز میکنند و به محض دستیابی به جایگاهی نسبی در آن بخش، دست از تلاش برمیدارند و به آنچه ساختهاند، غره میشوند و خود را دانای کل ماجرا میدانند . این گروه همان کسانی هستند که ظرفیت ایجاد رقیب را به وجود میآورند و بازار خود را با شخص یا اشخاص دیگری به اشتراک میگذارند که صد البته وجود رقیب در هر حوزه همواره به نفع مصرفکننده نهایی خواهد بود؛ زیرا در درازمدت باعث ارتقای کیفیت سرویسدهی خواهد شد.

اما بسیار مهمتر و جذابتر از بحث پیشین، خبر ورود اپل به دنیای آندرویید با برنامه سرویس موسیقی آن بود . خبری که برای بسیاری از کسانی که فعالیتهای اپل و شرکتهای رقیب او را از دور نظارهگر بودند، خبری دور از ذهن اما قابل درک و شاید حتی پیشبینیپذیر بود . بگذارید کمی به عقبتر یعنی زمانی بازگردیم که استیو جابز در اپل سلطنت میکرد . جابز اعتقادی روشن داشت. او معتقد بود کاربران تا زمانی که ابزار مورد نیازشان را به دستشان ندهی، نمیدانند چه میخواهند و با هوش خود نشان داد قادر است چنین محصولاتی را تولید و با روشهای گوناگونی همچون ارائه قابلیتهایی متناسب، ساخت با کیفیت مثالزدنی، تبلیغات گیرا یا فضاسازی پیرامون یک محصول مردم را متقاعد کند که این همان ابزاری است که سالها در انتظار آن بودند . صد البته جابز یکی از مخالفان سرسخت نمایشگرهای بزرگ در تلفنهای همراه نیز بود . با مرگ استیو جابز، سکان رهبری به دست تیم کوک افتاد . شخصی که مفصل درباره روحیات کسبوکار او در ویژهنامه جابز سخن راندیم . تیم یک فرصتطلب بازاری است که هیچ فرصتی را از دست نمیدهد. همان طور که وقتی دید بازار، فبلتها را دوست دارد، بدون لحظهای تعلل به سراغ آن رفت و آیفون ٦ و ٦ اس را ساخت. حالا این اتفاق بار دیگر افتاده است . ورود به دنیای آندرویید برای پوشش کاربران آن و کسب درآمد بیشتر از سرویس موسیقی نوپای اپل؛ همان بازاری که جابز باور داشت از بنیان یک سرقت بوده است. واقعیت این است که در حال حاضر خوب و بدی وجود ندارد . جابز دید وسیعی بر فناوری داشت و بارها نشان داده بود که بیشتر میفهمد . شاید اگر امروز نیز زنده بود، اجازه چنین کاری را نمیداد و سرویسی چنان شاخص و منحصر بهفرد ایجاد میکرد که کاربران را وادار به مهاجرت از گوشیهای گوگلی به اپلی کنند .

کوک اما در سوی دیگر این میدان است. او هرگز داعیه آیندهبینی نداشته و یک تاجر تمامعیار است که به دنبال موقعیتهایی است که بتواند برای سهامداران خود پول بیشتری تحصیل کند . به هر ترتیب، خوب یا بد این رویکرد شکل گرفته است.

اپل برای من آن شرکت هیجانانگیز گذشته نیست . محصولات او بر محوریت بازار است و میخواهد از غافله بازنماند . همچون گذشته نوآوری خارقالعادهای در آن وجود ندارد و بیاندازه قابل پیشبینی است . اما خوب تا زمانی که سود سهامداران بهموقع برسد، گویا این چیزها اهمیت چندانی ندارد .

نویسنده :
سبحان عطار
دسته بندی:
دیدگاه و یادداشت
تاریخ انتشار :
17:14 - 13/04/1394
برچسب:
کنفرانس توسعهدهندگان اپل - WWDC 2015 - تیم کوک - اپل

□□□□□ منبع: https://www.shabakeh-mag.com/opinion/975